

Die Erziehung. Szerk. A. Fischer, W. Flitner, Th. Litt, H. Nohl, E. Spranger.
1936 december.

Részletes és egyúttal összefoglaló jelentés *A mai német ifjúsági könyvről* (értsd: ifjúsági irodalomról). Az utolsó emberöltő folyamán ebben sorra három irányzat hódított: 1895 óta a művészetnevelői célkitűzés, a világháborút megelőző utolsó években az újraébredt népiségi gondolat hatása alatt a német népköltészet s főleg a középkor idevágó munkáinak felkarolása, majd a népmesék, regék, legendák és népkönyvek kiszemelése és új kiadása. Mindezekben megnyilatkoznak nemzeti és szociálpedagógiai indítékok, amelyek 1933-ban teljes érvényre jutottak: a régi germán kultúrájuk és a rokonfajú északi népek irodalma a német nép és ifjúság szellemi örökségévé váltak, ami a népközösség tudatosságára eszméltetett. A gyermek- és korai ifjúkor igényeinek leginkább a számos új kiadásban megjelent népmesék felelnek meg, míg a serdülő ifjúság inkább a korabeli irodalom elbeszélő költészete felé fordul, amelyet jórészt a hadviseltek fiatalabb nemzedéke művel. Tartalmuknak közös jellege a személyek feletti álláspont, a mesterkélttség mellőzése, az egyszerűséggel párosult közvetlenség, ami együttesen megragadja a romlatlan kedélyeket. E mellett a külföldi (főleg északi angolszász) ifjúsági iratokat is felkarolták (Robinson, Cooper, Marryat kapitány, Andersen stb.). Szerzőnk részletesen méltatja az idevágó érdemesebb műveket, három lapon felsorolja az alkalmas termékeket, majd Josef Prestelnek *Geschichte des deutschen Jugendschrifttums* alapvető új munkájára utal, amely a német ifjúsági irodalomnak kimerítő történetét adja a mai napig. A decemberi szám két ízben foglalkozik Fröbellel: vezető helyen Erika Hoffmann elmélyedéssel fejtegeti *Fröbel adományaiban és foglalkoztató rendszerében rejlő művelődésének értelmét*, és kellő világtításba helyezi eddigéig alig méltatott kapcsolatát a kézműbeli ipari foglalkozással. A füzet végén pedig ismertetik Fröbelnek egyik régebbi, jórészt feledésbe merült vagy félremagyarázott munkáját, amely *Fröbels Theorie des Spiels III.* címmel most jelent meg a *Kleine Pädagogische Texte* című sorozatban (Langensalza, Jul. Beltz kiadása) és a 3. adományhoz, a minden térbeli irányban egyszer felosztott kockához ad magától a mestertől eredő útbaigazításokat.

kf.

Dr. Max Simoneit: *Die Bedeutung der Lehre von der praktischen Menschenkenntnis.* Als Einleitung für das Gesamtwerk der wehrmachtpsychologischen Arbeitsgemeinschaft über „Die Lehre von der praktischen Menschenkenntnis“. Berlin, 1934. Verlag Bernard-Graefe. (8-r., 70 l.)

A német honvédelmi minisztérium lélektani laboratóriuma három évvel ezelőtt háromkötetes, huszonnyolc értekezésből álló gyakorlati emberismerettan kiadását határozta el. Az összefoglaló munkához a laboratórium tudományos vezetője, Simoneit kormánytanácsos írt bevezető tanulmányt és ebben a szorosabb értelemben vett katonai emberismeretet *szakemberismeretté* igyekszik kifejleszteni. A katonaköteles sorban lévő ifjakat tüzetes testi-lelki vizsgálatnak kívánja alávetni. Ez a vizsgálat az egészségi állapoton, az általános kifejezési,